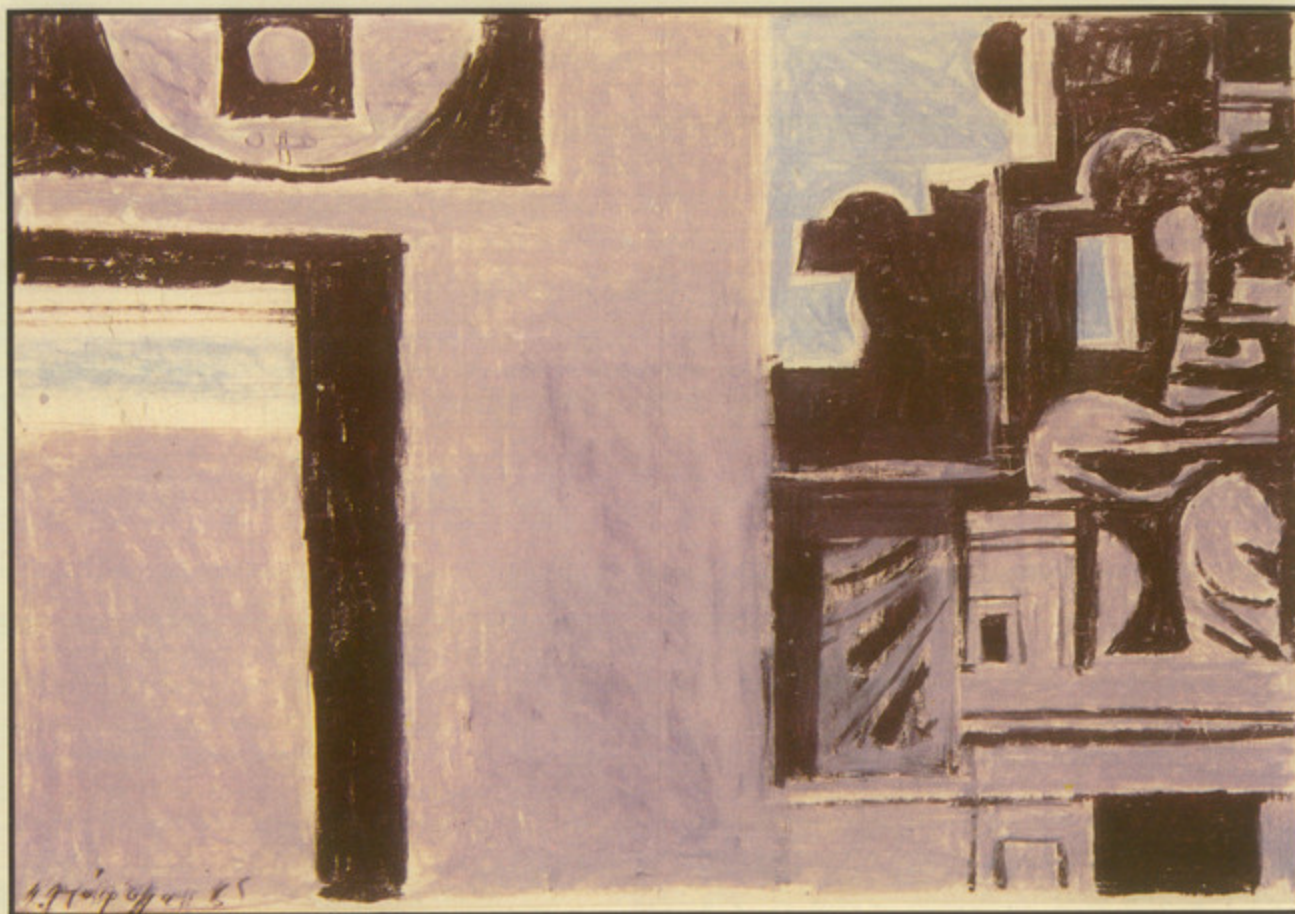

ΑΡΓΥΡΗ ΚΟΥΝΑΔΗ • ΓΩΡΓΟΥ ΚΟΥΡΟΥΠΟΥ
Τραγούδια για φωνή και πιάνο σε ποίηση
ΣΕΦΕΡΗ • ΚΑΒΑΦΗ • ΛΟΡΚΑ

ΣΠΥΡΟΣ ΣΑΚΚΑΣ • ΓΩΡΓΟΣ ΚΟΥΡΟΥΠΙΟΣ

ΛΕΤΟΠΟΥΛΕΙΟ

Σε συνεργασία
με την

ΑΕΤΟΔΟΥΛΕΙΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙΝΟΤΟΜΟ ΛΟΓΟΤΥΠΟ

ΑΡΓΥΡΗ ΚΟΥΝΑΔΗ
ΓΩΡΓΟΥ ΚΟΥΡΟΥΠΟΥ

Τραγούδια
για φωνή και πιάνο

Α' ΟΨΗ

ΑΡΓΥΡΗ ΚΟΥΝΑΔΗ

1. Από τα Σχέδια για ένα καλοκαίρι του Γιώργου Σεφέρη.

(Κύκλος τραγουδιών του 1949-1950)

α) ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ	1' 25"
β) ΑΝΘΗ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ	1' 30"
γ) ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΕΣ ΣΠΗΛΙΕΣ	2' 05"
δ) ΕΠΙΦΑΝΙΑ, 1937 (απόσπασμα)	1' 40"
ε) RAVEN In memoriam E.A.P. (απόσπασμα)	1' 07"
στ) ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ	1' 35"

2. 3 τραγούδια σε ποίηση Κωνσταντίνου Καβάφη.

Η α' μορφή των τραγουδιών αυτών γράφτηκε το 1955, και αναθεωρήθηκε ελαφρά το 1961. Η τελική μορφή των τραγουδιών δόθηκε το 1981, ειδικά για τον Σπύρο Σακκά, στον οποίο και αφιερώθηκαν.

α) ΦΩΝΕΣ	1' 40"
β) ΕΠΕΣΤΡΕΦΕ	2' 00"
γ) ΜΑΚΡΥΑ	2' 12"
	16' 07"

Β' ΟΨΗ

ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΟΥΡΟΥΠΟΥ

Οκτώ τραγούδια σε ποίηση Φ. Γκ. Λόρκα (Μετάφραση Ανδρέα Άγγελάκη).

(Κύκλος τραγουδιών του 1982)

1) ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ	1' 35"
2) ΠΕΘΑΝΕ ΤΗΝ ΑΥΓΗ	1' 43"
3) ΣΑΛΙΓΓΑΡΙ	0' 55"
4) ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ	2' 50"
5) ΜΙΣΟΦΕΓΓΑΡΟ	1' 52"
6) ΣΕΡΕΝΑΤΑ	2' 18"
7) ΜΑΛΑΓΚΕΝΙΑ	1' 05"
8) ΚΑΘΕ ΤΡΑΓΟΥΔΙ	2' 53"
	16' 04"

ΣΠΥΡΟΣ ΣΑΚΚΑΣ
ΓΩΡΓΟΣ ΚΟΥΡΟΥΠΟΣ

Αργύρης Κουνάδης

Ο κατά Κουνάδη Σεφέρης

Τα τραγούδια του Αργύρη Κουνάδη που γράφτηκαν το 1949-50 πάνω σε ποιήματα από τα «Σχέδια για ένα καλοκαίρι» του Γ. Σεφέρη είναι ένας κύκλος βασισμένος κυρίως στον χορό «Ξειμπέκικο» και στην λαϊκή γοητεία του «πρωτοεμφανιζόμενου» τότε Ρεμπέτικου τραγουδιού που έμελλε να γίνει γρήγορα μόδα στη νεοαστική κοινωνία και στην συνέχεια να γαλουχήσει την... ρεμπέτικη συνείδηση του νεοέλληνα στις επόμενες δεκαετίες... Αυτά ως προς την ιστορία. Ας έρθουμε τώρα λίγο αργότερα. Θα πρέπει να ήταν η άνοιξη του 1956. Υπήρχε εκείνο το αεράκι των μαγικών απογευματινών στιγμών στον κήπο του Ωδείου Αθηνών, —του Ωδείου μας—, όπου η θεσπέσια φωνή ενός καταπληκτικού τραγουδιστή μου αποκάλυπτε, με μοναδική ευαισθησία, τα όνειρα και την κατοπινή πνευματική πορεία του νέου τότε μουσικού-πιανίστα και συνθέτη Αργύρη Κουνάδη, μέσα από την πρώτη μουσική γραφή του έργου του, πάνω σε στίχους του Σεφέρη.

Μοναδικό ο βαρύτονος Γιώργος Τασούλης μου φανέρονε, με της ανεπαλήπτης ευγένειας μελωδικές γραμμές των τραγουδιών, με την διακριτική τους κίνηση μέσα στον «μουσικό» πλέον χώρο των ποιημάτων του μεγάλου ποιητή, την προσπάθεια που έκανε ο νέος τότε συνθέτης, δειλά και σεμνά, ν' ανακαλύψει την «ανάσα» του ποιητή και του έργου του. Είναι ίσως μια σπάνια στιγμή ήθους, σεμνότητας και τέλειας κατανόησης του βάρους και της ευθύνης, που φέρνει από μόνη της μια τέτοια μεγάλη ποιητική δημιουργία. Τα τραγούδια αυτά τραγουδήσαν από τότε πάρα πολλές φορές στην Ελλάδα και το εξωτερικό και τα ηχογράφησαν σε πολλές Ραδιοφωνίες, προσπαθώντας κάθε φορά να καταγράψω, έστω και ένα μικρό μέρος των υπέροχων εκείνων μαγικών απογευματινών της Ανοιξιάτικης Αθήνας στους κήπους του Ωδείου μας, δίχως όμως να ξέρω αν αυτό το κατόρθωσα ποτέ. Το εξάισιο και μοναδικό άκουσμα της πρώτης και ανεπαλήπτης εντύπωσης, εκείνης της πρωτοφανέρωτης διάστασης του έργου, με κρατά σκλάβο της, διεκδικώντας την πολύτιμη σιωπή και το «μυστικό» των σπάνιων εσωτερικών φωνών κάποιων μοναδικών ερωτικών στιγμών της ζωής μας.

Είναι μεγάλη χαρά για μένα που τα πρωτοτραγουδάω σε δίσκο. Ελπίζω, μαζί με τον Γιώργο στο πιάνο, που τόσες φορές ζήσαμε μαζί ανάλογα ακούσματα στις νεανικές μας ώρες, να φανερώσουμε και μες με την δική μας ευαισθησία κάποια μικρά έστω, πτυχή του «απόλυτου εναγκαλισμού» μουσικής και στίχου, που ολοκληρώνεται με το έργο αυτό και που τόσο σπάνια πραγματοποιείται πλέον στον τόπο μας.

Μία προσωπική ιστορία ή ο κατά Κουνάδη, Καβάφη

Χειμώνας 1982

Παγερός βράδυ.

Αμερική.

Ώρα 8.15 μ.μ.

Μια θυρωρός ακόμα στο πόστο της.

Θάμπρετε νάχει φύγει 4 ώρες νωρίτερα!

Έγραφα σε αγαπημένο πρόσωπο!

«Δέρμα σαν καμωμένο από Ισσεμί» από το ποίημα «Μακρυά».

Δύο «expres» γράμματα στα χέρια της θυρωρός.

Το ένα από τ' αγαπημένο πρόσωπο στο οποίο την στιγμή εκείνη έγραφα τον στίχο του Καβάφη.

Στό άνοιμά του προβάλλει αναπάντεχα ο ίδιος στίχος:

«Δέρμα σαν καμωμένο από Ισσεμί».

Από το δεύτερο «expres» ξεπροβάλλουν μεταφυσικά σχεδόν οι ίδιες λέξεις «Δέρμα σαν καμωμένο από Ισσεμί».

Αυτή τη φορά όμως ακριβώς με την μουσική του Αργύρη Κουνάδη, την οποία, μυστηριωδώς μου αφιέρωνε. Ποτέ δεν κατάλαβα πώς ο Κουνάδης σκέφτηκε τα ίδια ακριβώς ποιήματα, ούτε πώς, τα τραγούδια αυτά έφτασαν στην Αμερική, ταυτόχρονα με το άλλο «expres» και μάλιστα την στιγμή που βίωνα και έγραφα τους ίδιους ακριβώς στίχους...

Το γεγονός είναι, πως από κείνη τη στιγμή, ο μεγάλος ποιητής με την τέλεια αλεξανδρινή γοητεία και την νωχελική ηδονή του πόνου, μπήκε στη ζωή μου για πάντα...

Ο κατά Κουρουπόιν Λόρκα

Τριάντα τρία περίπου χρόνια μετά τα τραγούδια του Κουνάδη πάνω σε στίχους του Σεφέρη, ανατέλλει από την παρακάτω όχθη του «ποταμού» της μουσικής— ένας ζεστός ήλιος ξαναεμφανίζοντας τις καρδιές μας, με την σύνθεση των λεπτών και ευαίσθητων σχέσεων ποίησης — μουσικής, που κληροδότησαν στους σύγχρονους Έλληνες έργα σαν του Κουνάδη, με πάνω απ' όλα βέβαια, σαν του Μάνου Χατζιδάκι. Ανατέλλει λοιπόν αργά, λυρικά, αλλά περιεκτικά το έργο του Γιώργου Κουρουπού πάνω σε ποιήματα του Λόρκα, που σ' αυτό το δίσκο τραγουδά επίσης.

Αυτομάτως αντιπαράκειται μέσα από το έργο αυτό, η απάντηση στο αδιαχώρητο πλέον της αυθαίρετης ερμηνείας των ποιητών, από σύγχρονες αφελείς μουσικοσυνθέσεις, που σαφώς παρερμηνεύουν τις πολύ λεπτές αποχρώσεις και τους τελικούς στόχους των ποιημάτων που χρησιμοποιούν.

Σεκάθαρα εμφανίζονται πάλι οι μουσικοί δρόμοι που οδηγούν απ' ευθείας στους μυστικούς «κόσμους» των ποιητών. Το πόσο λιτά, αφαιρετικά και παράλληλα βαθειά μουσικά και γοητευτικά ακούγονται τα έντεχνα αυτά μελωδικά τραγούδια του Γ. Κουρουπού, το αισθάνεται κανείς αμέσως προσεγγίζοντας αυτόν τον κύκλο τραγουδιών και σίγουρα ανακαλύπτει μέσα από τις διανυγέστατες ζωηρές μουσικές (εικόνες) του συνθέτη, την κρυστάλλινη γενναϊόδωση ψυχής του μοναδικού Ισπανού ποιητή.

Και τα τρία αυτά έργα δίνουν ένα δείγμα βαθυτάτου ήθους των συνθετών τους και την κανονική τους, να μετατρέψουν σε μουσική, την εσωτερική γλώσσα και την γενεσιουργόν έμπνευση του ποιητή, η οποία μοχθεί τελικά για την αποκάλυψη της μαγικής δύναμης της ποίησης.

Σπύρος Σακκάς
Νοέμβριος '88

Με τον Σπύρο Σακκά, μαθητές ακόμη στο Ωδείο, ανακαλύπταμε τα τραγούδια του Σούμπερτ. Από τότε, πέρασε πολύς καιρός και είναι αμέτρητες οι μουσικές συγκινήσεις μας. Ομολογώ ότι μια από τις πιο δυνατές ήταν όταν πρωτοπαίζαμε —δεν θυμάμαι πού και πότε— τον κύκλο του Αργύρη Κουνάδη από τα «Σχέδια για ένα καλοκαίρι» του Γιώργου Σεφέρη. Ελπίζω κάτι απ' αυτή την ηδονή της πρώτης επαφής

να πέρασε και σήμερα στην εγγραφή αυτού του δίσκου.

Όσο για τα δεκά μου «Οκτώ τραγούδια σε ποίηση Λόρκα», αποτελούν μια παρένθεση σε μια παραγωγή έργων πολύ πιο τολμηρών. Γράφοντάς τα δεν είχα άλλη φιλοδοξία πέρα από το να εκφράσω με ευαισθησία το κλίμα των ποιημάτων του Λόρκα. Ήθελα να είναι αληθινά τραγούδια, που να συρραίνουν και να τέμπουν, σε μια ατμόσφαιρα ερωτικής στέφης και συγκινημένου πάθους.

Γιώργος Κουρουπός
Νοέμβριος '88

Γιώργου Σεφέρη

Από τα «Σχέδια για ένα καλοκαίρι»

(Έκδοσεις Ίκαρος)

α) ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ

Τά κάθουνα μές στην όμαλη ήπιε ρόδα εζωμένα στην καρδιά σου κι η στάξη σιμάπιζε τ' άπ' τη σισπή μέσο σε πεύκα σε περσοβάρους και σε πλατάνια.

Μαδάιντας Ίσους από κυπαρίσσια έφηνες τ' άλλο καλοκαίρι.

β) ΑΝΘΗ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ

Άνθη της πέτρας μεροστά στην πρόσση θάλασσο με φλέβες πού μου θύμιζαν άλλες άγριες γκαλιζίντες σ' άργυ ψάλλουμα, άνθη της πέτρας φουοισγωμίες πού ήσαν όταν κανένας δε μάλωσε και μού μιλησαν πού μ' άφησαν νά τις άγγω ύστερ' άπ' τη σισπή μέσο σε πεύκα σε περσοβάρους και σε πλατάνια.

γ) ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΕΣ ΣΠΗΛΙΕΣ

Μέσο στις θαλασσινές σπηλιές ύπάχχει πού δίρα ύπάχχει μιά άγρία ύπάχχει μιά έκσταση, όλα σκληρά σάν τά κοχύλια μορσιές νά τά κρατήσες στην παλάμη σου.

Μέσο στις θαλασσινές σπηλιές μέρες δάκλινες σε κοίταξε σά μάπα και δε σε γνώριζε μήτε με γνώριζες.

δ) ΕΠΙΦΑΝΙΑ, 1937

(απόσπασμα)

Κράτησε τη ζωή μου κράτησε τη ζωή μου τοξιδεύοντας άνάμεσα σά κάπνισα δέντρα κατά τ'ό πλόρησμο της βροχής σέ σισπήλες πλαγιές φορτωμένες με τ' φύλλα της άβυς, καμιά φωτιά στην κορυφή τους βροδάει.

ε) RAVEN

In memoriam E.A.P. (απόσπασμα)

Έξαν μιά κίσηση τ'ά χέρια σου πάντα πρὸς τὸν ύπνο τοῦ πλάγιου καίδεύοντας τ' όνειρο πού άνέβανε ήσυχη τ'η μελαματινα άράχη φέροντας μέσο σάν ήλιο τὸ πλόρησ τὸν ύστεροισμὸν τὸ κλεισμένο βλεφαρὰ τὸ κλεισμένο φτερό...

Κωνσταντίνου Καβάφη
3 ποιήματα

α) ΦΩΝΕΣ

Ίδωνες φωνές κι άγαπημένες βαίνου πού πεδάνου, ή βαίνου πού είναι γά μές χωμένο σάν τοίς πεδωμένους.

Κάποτε με σά όνειρά μου όλοιστε κάποτε μες στην σέψη της άσπης τὸ μολαί.

Γιώργος Σεφέρης

Και μέ τον ήχο των γυμνάσιων επιστρέφουν ήχοι από την πρώτη ποίηση της ζωής μας — σά μουσική, τη νύχτα, μαροκνή, που σβήνει.

β) ΕΠΕΣΤΡΕΦΕ

Έπιστρεφε συχνά και παίρνε με, άγαπημένη αίσθησης, έπιστρεφε και παίρνε με — όταν ζήτησι το σώματος ή μήνη, κι επιθυμία παλιά ζωντανή σ'ό σίμα — όταν τή χείλι και τό δέρμα ένθυσούνται, κι αισθάνονται τά χέρια σάν ν' άγγιζουν πάλι.

Έπιστρεφε συχνά και παίρνε με τήν νύχτα, όταν τή χείλι και τό δέρμα ένθυσούνται...

γ) ΜΑΚΡΥΑ

Θά 'θελα αύτήν τήν μήνην νά τήν πιά... Μά έτσι εσβήσθη πιά... σάν τίποτε δέν άπομένει — γιατί μακριά, στά πρώτα έφηβικά μου χρόνια κείνη.

Μέμα σάν καμμένο από ισάμι... Έκείνη τού Αύγουστου — Αύγουστος ήταν, — ή βραδιά... Μόλις θυμώμαι πιά τό μέμα: ήσαν, θαρώ, μαζιά... 'Α ναι, μαζιά: ένα σαπείριο μαζιά.

Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα

8 ποιήματα σε μετάφραση Ανδρέα Αγγελάκη

(Έκδόσεις Καστανιώτη, α' Έκδοση)

1. Παραλλαγές

Τ' άνήγη νερά τού άέρα κάτω άπ' τής ήχως τήν κλάρα, τ' άνήγη νερά τού νερού κάτω άπ' τόν άσπερών τά φύλλα.

Τ' άνήγη νερά τού στόματός σου κάτω από μά λόγην από φύλα.

2. Πέθανε τήν αύγή

Νύχτα πσοάρων φεγγαριών κι ένα μοναχικό δοντιό μέ μά μοναχική σιά κι ένα έρημο πουλί.

Φάγγω στή σάρκα μου τή ήχη τών χειλιών σου. Φύλασε τό νερό τόν άνεμο δίχως νά τόν άγγιξει.

Φέρεται τό 'Όρ πού μου πρόσφερες μέσ σου χεριού μου τήν παλάμη κι είναι σάν κίενο λυμόν, άσπρο σφόνδι.

Νύχτα πσοάρων φεγγαριών κι ένα μοναχικό δοντιό στό κεφάλια τής καρφίτσας ό έρωτάς μου γρέζει.

Κωνσταντίνος Καβάφης

3. Σαλλιγγάρι

Μού φέραν ένα σαλλιγγάρι θαλασσινό μου σαλλιγγάρι μέσα τραγουδάει ένας πρόσκαιος σάν τόν χάρτη άσπένος.

Μού φέραν ένα σαλλιγγάρι θαλασσινό μου σαλλιγγάρι ή καρδιά μου φουσκώνει από νερό μέ φράσκα άσπάρια και σταχιά.

Μού φέραν ένα σαλλιγγάρι.

4. Αποχαιρετισμός

'Αν πεθάνω ός τό μπαλόνι άνοχτό

τ' άγοράει τρώει πορτακάλια ('Απ' τό μπαλόνι μου τό βάλτω). 'Ο θεσπής (τρώει τό στάρι τόν άκούει άπ' τό μπαλόνι μου).

'Αν πεθάνω ός τό μπαλόνι άνοχτό.

5. Μισοφέγγαρο

Τό φεγγάρι πιάει στό νερό. 'Ημενος πούνα ό σίκενός! Πάει θερίζοντας άργύ τό τρέμνιο τό παιδί τού ποταμού — στό μεταξύ ένας μαρούλης βήταρας τό πέρασε γιά καθρεφτάκι.

6. Σερενάτα

Σπού ποταμού τήν όχη βρέχεται ή νύχτα και στό σήθη τής Λολίτας πεθαίνουν τά κλαριά από άγάπη.

Πεθαίνουν τά κλαριά από άγάπη

'Η νύχτα τραγουδάει γυμνή πάνω άπ' τής μέφρες τού Μάρτη. Πλένει ή Λολίτα τό κορμί της μ' άερμά νερό και νεύρους.

Πεθαίνουν τά κλαριά από άγάπη.

'Η νύχτα ή καμμένη από γλυκόπισο κι' άσχημ λάμπει πάνω σ'ής σάσις. 'Ασχημα από γούσα και καθρέφτες. Γλυκόπισο τών άσπρων μηρών σου

Πεθαίνουν τά κλαριά από άγάπη.

7. Μαλαγκένα

'Ο θάνατος μπαμποφάινει στην ταβέρνα.

Φεδερίκο Γκ. Λόρκα

Περβήνε δίλογα μάτρε και άλλιας μέσ άπ' τά βεθά μοναχία τής καθύρας.

Μυρίζε άλλια, κι αίμα θηλικό στους ξανωμαμένους νάρκους τής άπής.

'Ο θάνατος μπαμποφάινει, βγαίνει και μπαίνει ό θάνατος άπ' τήν ταβέρνα.

8. Κάθε τραγούδι

Κάθε τραγούδι είναι τό γαλιέμα τού έρωτα. Κάθε άσπρο τό γαλιέμα τού χρόνου. Ένας κόμπος χρόνου και κάθε στεναγμός γαλιέμα τής καρφίτης.

ΑΡΙΓΥΡΗΣ ΚΟΥΝΑΔΗΣ

Γεννήθηκε το 1924 στην Κων/λη. Η καταγωγή του είναι από την Κεφαλλονιά. Σπούδασε πάνω στο Ωδείο Αθηνών (με τον Α. Φαραντάτο), αντίστιξη, φούγια και αρμονία στο Ελληνικό Ωδείο (με τον Γ.Α. Παπαϊωάννου), και σύνθεση και διεύθυνση ορχήστρας στην Ανώτατη Μουσική Σχολή του Φράμπουργκ της Γερμανίας. Μετά από μια περίοδο στην Ελλάδα, όπου συμπράττει σαν σολίστ με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, και εκτός των άλλων, γράφει πολλή μουσική για το θέατρο και τον κινηματογράφο, εγκαθίσταται στην Γερμανία και γίνεται καθηγητής στην Ανώτατη Σχολή του Φράμπουργκ, όπου μαθήτευσε. Για ένα διάστημα διευθύνει το ενόργανο σύνολο της Σχολής «Musica viva» από το 1967 ως το 1974, σαν βοηθός του Wolfgang Fortner, διευθύνει τα προγράμματα του Ινστιτούτου Σύγχρονης Μουσικής, που υπάγεται στην Έδρα Σύνθεσης του Φράμπουργκ. Κυριότερα Έργα:

- 6 μπαλέτα για το «Ελληνικό Χοροδράμα» της Ραλλούς Μάνου και την Ματέυ.
- Έργα για συμφωνική ορχήστρα. Απ' αυτά το Χορικόν παίζεται στην S.I.M.C., και είναι το α' Ελληνικό έργο που παίζεται από την Φιλαρμονική του Βερολίνου, και τα Ετεροφωνικά Ιδιόμελα επιλέγονται επίσης από την S.I.M.C.
- Έργα μοναχικής Δωματίου για μικρά σύνολα, που παίχτηκαν στην Δ. Ευρώπη, Καναδά, Η.Π.Α., Λατ. Αμερική, Ρουμανία, Γιουγκοσλαβία, Πολωνία, Ιαπωνία, Αυστραλία.
- 6 όπερες, που έχουν ανεβεί πολλές φορές στην Γερμανία. Έχει εκδόσει 30 έργα του στην Γερμανία, 3 από αυτά έχουν εκδοθεί και στην Ελλάδα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΡΟΥΠΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1942. Σπούδασε πιάνο στο Ωδείο Αθηνών και Μαθηματικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Το 1968, με υποτροφία της Γαλλικής Κυβέρνησης, έφυγε για το Παρίσι, όπου σπούδασε σύνθεση στο Conservatoire de Paris, στην τάξη του Olivier Messiaen. Αποφοίτησε το 1972 με βραβείο σύνθεσης. Από το 1971 ως το 1976 ήταν υπεύθυνος του μουσικού τμήματος της Maison de la Culture de Creteil. Γύρισε στην Ελλάδα το 1977 και διετέλεσε υποδιευθυντής του Γ' προγράμματος της ΕΡΤ και πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εθνικής Λυρικής Σκηνής. Είναι διευθυντής του Ωδείου της Καλαμάτας. Έχει γράψει πάνω από 30 έργα για διάφορους συνδυασμούς οργάνων και φωνής καθώς και πολλή μουσική για το θέατρο. Κυριότερα έργα του, «Ερμής και Προμηθέας», «Τα παιδιά της άμμου» και ο «Πύργος της Βαβέλ» έργα μουσικού θεάτρου. «Σπουδή πάνω στις Γεωμετρικές προόδους», «5 Νυχτερινά», «Αντιβαρό», «Σύγκρουση», «Μεταμορφώσεις», «Ο Θεός το θέλει», «Το κόκκινο πλεκτό», Impromptus, Εισαγωγή στο Κιβώτιο του Άρη Αλεξάνδρου, το Γάλα του Αιγαίου, πάνω στο ομώνυμο ποίημα του Αν. Εμπεirikou κ.ά.

ΣΠΥΡΟΣ ΣΑΚΚΑΣ

Γεννήθηκε το 1938 στην Αθήνα. Σπούδασε στο Ωδείο Αθηνών με τον Κίμων Τριανταφύλλου και τη Μαρίκα Καλαποπούλου και αποφοίτησε με ιδιαίτερη επαινούς, συνέχισε δε τις ανώτερες σπουδές του στο Mozarteum του Σάλτσμπουργκ με τον Μαξ Λορέντς στο τραγούδι και τον Πάουλ Σλάχβας στο λιντ και ορατόριο. Ο Σπύρος Σακκάς διακρίνεται ιδιαίτερα στη σύγχρονη μουσική, αλλά ταυτόχρονα ερμηνεύει κάθε είδους μουσική, από μπαρόκ ως το δημοτικό τραγούδι, κι απ' το ελαφρό τραγούδι ως τη ρομαντική όπερα. Το μοναδικό του ταλέντο για τη σύγχρονη μουσική, έδωσε την ευκαιρία στο Σπύρο Σακκά να παίξει σε πολλές παγκόσμιες πρεμιέρες έργων, πολλά των οποίων γράφτηκαν ειδικά γι' αυτόν, όπως συνθέσεις των Cage, Crumb, Κουνάδη, Σενάκη, Χατζιδάκι, Kilmayer, Αντωνίου, Απέργη, Χρήστου, Κουρουπού, Gay, Hiller, Ligeti κ.ά. Συμμετέχει τακτικά στα διεθνή Φεστιβάλ Μπαχ του Λονδίνου, Βιέννης, Φιλαδέλφειας, Μπιενάλε της Βενετίας, Νέας Υόρκης, Μόσχας, Λένινγκραντ, Αθηνών, Επιδάφρου. Εμφανίζεται δε με ορχήστρες όπως η Camerata Academica, Mozarteum ορχήστρα, Φιλαρμονική του Λονδίνου και του Μονάχου, Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, Στουτγάρδη, Στρασβούργου κ.ά. Τραγουδούσε σε πολλές όπερες της Ευρώπης, αλλά διακρίνεται και στον τομέα της διδασκαλίας: δίδαξε τραγούδι στο Καθολικό Πανεπιστήμιο της Ουάσιγκτον (1973-75). Σήμερα ανήκει στο διδακτικό προσωπικό του PCPA (Philadelphia College of the Performing Arts). Έχει ηχογραφήσει πολλούς δίσκους και έχει πρωταγωνιστήσει στην ταινία του Κώστα Φέρη «Δυο φεγγάρια τον Αύγουστο».

- Η ηχογράφηση έγινε τον Οκτώβριο και τον Νοέμβριο του 1988 στο studio C του Γ' Προγράμματος της ΕΡΤ.
- Ηχολήπτης: Γιάννης Συγλέτος.
- Χάραξη: Δημήτρης Νικολάου, G.P.I.
- Εξώφυλλο: Γιάννη Μόραλη, από τα «Ζωγραφικά σχόλια».
- Εικονογράφηση της συλλογής «Ποιήματα» του Γ. Σεφέρη, Έκδοσης 1965.
- Φωτογραφία εξωφύλλου: Μιχάλης Νικολογιάννης, στούντιο «Πλάτω».
- Στοχειοθεσίες: (Α&Β) Αργύρης Βαβούρης.
- Γραφική επιμέλεια: Βαγγέλης Κασσιζάς.
- Επιμέλεια έκδοσης: Βασίλης Νικολαΐδης.

Στα κείμενα χρητίστηκε η ορθογραφία των πρωτοτύπων